

**RADA
UNII EUROPEJSKIEJ**

**Bruksela, 12 grudnia 2013 r. (09.01)
(OR. en)**

17681/13

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2011/0449 (COD)**

**CODEC 2937
FIN 944
GAF 55
CADREFIN 373
PE 604**

NOTA INFORMACYJNA

Od:	Sekretariat Generalny
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) – Wyniki pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim (Strasburg, 9–12 grudnia 2013 r.)

I. WPROWADZENIE

Zgodnie z postanowieniami art. 294 TFUE i ze wspólną deklaracją w sprawie praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji¹ Rada, Parlament Europejski i Komisja kontaktowały się ze sobą w sposób nieformalny, aby osiągnąć porozumienie w przedmiotowej sprawie w pierwszym czytaniu i uniknąć w ten sposób drugiego czytania i procedury pojednawczej.

¹ Dz.U. C 145 z 30.6.2007, s. 5.

W związku z tym sprawozdawczyni, Anthea McINTYRE (ECR– UK), występująca w imieniu Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, przedstawiła jedną poprawkę (poprawka 1) do wniosku dotyczącego rozporządzenia. Poprawka ta została uzgodniona w ramach nieformalnych kontaktów, o których mowa powyżej.

II. GŁOSOWANIE

Podczas głosowania 11 grudnia 2013 r. zgromadzenie plenarne przyjęło jedną poprawkę (poprawka 1) do wniosku dotyczącego rozporządzenia. Zmieniony w ten sposób wniosek Komisji i rezolucja ustawodawcza stanowią stanowisko Parlamentu w pierwszym czytaniu¹, które odzwierciedla uprzednie uzgodnienia wypracowane przez instytucje. Rada powinna zatem być w stanie zatwierdzić to stanowisko Parlamentu.

Akt zostałby wówczas przyjęty w brzmieniu odpowiadającym stanowisku Parlamentu.

¹ Tekst przyjętej poprawki i rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego znajdują się w załączniku. Poprawkę przedstawiono w skonsolidowanym tekście, w którym zmiany w stosunku do wniosku Komisji zaznaczono *pogrubioną kursywą*. Symbol „■” wskazuje tekst skreślony.

**Program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem
(program „Perykles 2020”) ***I**

- **Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) (COM(2011)0913 – C7-0510/2011 – 2011/0449(COD))**

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

1. – uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0913),
2. – uwzględniając art. 294 ust. 2 i art. 133 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7–0510/2011),
3. – uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
4. – uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego z dnia 2 marca 2012 r.¹,
5. – uwzględniając zobowiązanie do zatwierdzenia stanowiska Parlamentu przekazane przez przedstawiciela Rady pismem z dnia 21 listopada 2013 r. zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
6. – uwzględniając art. 55 Regulaminu,
7. – uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A7-0423/2013),
8. 1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
9. 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
10. 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

¹ Dz.U. C 137 z 12.5.2012, s. 7.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2014 ustanawiającego program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles 2020”) i *uchylającego decyzje Rady 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej¹,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia i państwa członkowskie postawiły sobie za cel ustanowienie środków niezbędnych do używania euro jako jednej waluty. Środki te obejmują ochronę euro przed fałszowaniem *i powiązanymi oszustwami, wzmacniając tym samym efektywność gospodarki UE i zapewniając stabilność finansów publicznych.*
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001² przewiduje wymianę informacji, współpracę i wzajemną pomoc, tworząc tym samym jednolite ramy ochrony euro *Skutki* tego rozporządzenia *zostały rozszerzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1339/2001³* na te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty, tak aby zapewnić równoważny poziom ochrony euro w całej Unii.
- (3) Działania mające na celu propagowanie wymiany informacji i personelu, pomoc techniczną i naukową oraz specjalistyczne szkolenia w znacznym stopniu przyczyniają się do ochrony *unijnej* jednej waluty przed fałszowaniem i powiązanymi oszustwami, a w związku z tym do osiągnięcia wysokiego i równoważnego poziomu ochrony w całej Unii, *ukazując jednocześnie zdolności Unii do zwalczania poważnej przestępczości zorganizowanej.*

* TEKST NIE BYŁ JESZCZE PRZEDMIOTEM FINALIZACJI PRAWNO-JĘZYKOWEJ.

¹ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2013 r.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6).

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1339/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. rozszerzające działanie rozporządzenia (WE) nr 1338/2001 ustanawiającego środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej jednej waluty (Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 11).

- (3a) *Program „Perykles 2020” przyczynia się do szerzenia wiedzy wśród obywateli UE, jednocześnie zwiększając ochronę euro, zwłaszcza poprzez nieustanne upowszechnianie wyników działań wspieranych w ramach programu.***

- (4) Dotychczasowe wsparcie takich *działań*, w postaci decyzji Rady 2001/923/WE¹ oraz 2001/924/WE², które zostały następnie zmienione i rozszerzone decyzjami Rady 2006/75/WE³, 2006/76/WE⁴, 2006/849/WE⁵ oraz 2006/850/WE⁶, umożliwiło intensyfikację działań Unii i państw członkowskich na rzecz ochrony euro przed fałszowaniem. Cele programu Perykles zarówno dla okresu 2002-2006, jak i 2007-2013 zostały osiągnięte.
- (5) W swojej ocenie wpływu dokonanej w 2011 r., określającej, czy program należy kontynuować, Komisja doszła do wniosku, że program powinien zostać przedłużony, a jego cele i metodologia ulepszone.
- (6) W ocenie wpływu zawarto radę, aby kontynuować i rozwijać podejmowane na szczeblu Unii i państw członkowskich działania w dziedzinie ochrony euro przed fałszowaniem, biorąc pod uwagę również nowe wyzwania w kontekście restrykcji budżetowych. W ramach nowego programu wnioski przedstawiane przez uczestniczące państwa członkowskie mogą obejmować uczestników z państw trzecich, jeśli ich obecność jest istotna dla ochrony euro.
- (7) Należy zapewnić spójność i komplementarność programu „Perykles 2020” z innymi istotnymi programami i działaniami. W związku z tym, aby wdrożyć program „Perykles 2020”, Komisja powinna, w ramach komitetu doradczego, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, przeprowadzić z głównymi zainteresowanymi stronami (w szczególności z właściwymi organami krajowymi wyznaczonymi przez państwa członkowskie, z EBC i z Europol) wszystkie niezbędne konsultacje w celu oceny potrzeb w zakresie ochrony euro, a zwłaszcza w zakresie wymiany, pomocy szkoleń.

¹ Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50).

² Decyzja Rady 2001/924/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. rozszerzająca skutki decyzji ustanawiającej wymianę, pomoc i programy szkoleniowe w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako jednej waluty (Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 55).

³ Decyzja Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40).

⁴ Decyzja Rady z dnia 30 stycznia 2006 r. rozszerzająca stosowanie decyzji 2006/75/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) na nieuczestniczące państwa członkowskie (Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 42).

⁵ Decyzja Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniająca i rozszerzająca decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28).

⁶ Decyzja Rady z dnia 20 listopada 2006 r. rozszerzająca na nieuczestniczące państwa członkowskie stosowanie decyzji 2006/849/WE zmieniającej i rozszerzającej decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”) (Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 30).

- (8) **Program powinien być wdrażany z zachowaniem pełnej zgodności z przepisami rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady¹. Zgodnie z art. 121 tego rozporządzenia głównym celem dotacji nie może być zakup sprzętu. Dotacja ma na celu finansowe wsparcie „działania mającego przyczynić się do osiągnięcia celu stanowiącego część polityki Unii”.**
- (8a) **Znaczenie euro jako światowej waluty wymaga odpowiedniego poziomu ochrony na szczeblu międzynarodowym, który można osiągnąć poprzez udostępnianie funduszy na rzecz zakupu sprzętu, który ma zostać wykorzystany przez agencje z państw trzecich do wykrywania fałszerstwa euro.**
- (9) Ocena programu **Perykles** dokonana wraz z zainteresowanymi stronami wykazuje wartość dodaną **tego** programu w postaci wysokiego poziomu współpracy między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi, jak również komplementarność z działaniami podejmowanymi na szczeblu krajowym, co prowadzi do wzrostu skuteczności. Oczekuje się, że kontynuacja programu **Perykles** na poziomie Unii przyczyni się w znacznym stopniu do utrzymania i podniesienia wysokiego poziomu ochrony euro, a także intensyfikacji współpracy transgranicznej, wymiany i pomocy. Równocześnie, dzięki kolektywnej organizacji działań i zbiorowym zamówieniom, osiągnięte zostaną ogólne oszczędności w stosunku do potencjalnych indywidualnych inicjatyw krajowych.
- (10) Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie niezależne sprawozdanie z **oceny śródkresowej** na temat wdrażania programu oraz ostateczne sprawozdanie z **oceny** na temat osiągnięcia jego celów.
- (11) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z zasadami wartości dodanej i proporcjonalności. Program **Perykles 2020 powinien ułatwiać** współpracę między państwami członkowskimi oraz między Komisją a państwami członkowskimi w zakresie ochrony euro przed fałszowaniem, nie naruszając przy tym kompetencji państw członkowskich i pozwalając na bardziej skuteczne wykorzystanie zasobów niż byłoby to możliwe na szczeblu krajowym. Działanie na szczeblu Unii jest konieczne i uzasadnione, jako że wyraźnie pomaga państwom członkowskim w zbiorowej ochronie euro i zachęca do wykorzystania wspólnych struktur Unii do zacieśnienia współpracy i intensyfikacji wymiany informacji między właściwymi organami.
- (12) Program **Perykles 2020 powinien** trwać siedem lat, tak by jego czas trwania był jednolity z czasem trwania wieloletnich ram finansowych ustalonym w [art. 1] rozporządzenia Rady (UE) nr .../2013 z dnia ... [ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020]^{2*}.
- (13) **W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania programu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze.** Komisja powinna przyjąć roczne programy prac określające priorytety, podział budżetu oraz kryteria oceny stosowane w przypadku przyznawania dotacji na dane działania. **Komisja powinna omawiać z państwami członkowskimi stosowanie niniejszego rozporządzenia w ramach komitetu, o którym**

¹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).**

² Dz.U. L ...

* Dz.U.: proszę wstawić numer i datę.

mowa w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001. Wyjątkowe i należyte uzasadnione przypadki, w których zwiększenie współfinansowania jest niezbędne, aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność finansową przy realizacji i finansowaniu projektów ochrony i zabezpieczenia euro w zadowalający sposób, będą częścią rocznego programu prac.

- (14) W niniejszym rozporządzeniu określono *pulę środków finansowych na cały okres trwania programu, która ma stanowić główną kwotę* odniesienia w rozumieniu pkt [16] Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia ... między Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w *sprawie dyscypliny budżetowej*, współpracy w *kwestiach* budżetowych i *należytego zarządzania finansami*¹*, *na potrzeby Parlamentu Europejskiego i Rady* podczas rocznej procedury budżetowej.
- (14a) *Aby określić szczegółowe, lecz elastyczne ramy wdrażania, Komisja, w celu zmiany orientacyjnego przydziału środków, powinna otrzymać uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami. W trakcie przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*
- (15) Należy chronić interesy finansowe Unii Europejskiej z zastosowaniem *odpowiednich* środków w całym cyklu wydatkowania, w tym prewencji, wykrywania i analizy nieprawidłowości, odzyskiwania środków straconych, nienależnie wypłaconych lub nieodpowiednio wykorzystanych oraz, w stosownych przypadkach, nakładania kar.
- (15a) *Decyzje 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE powinny zostać uchylone. Należy zapewnić środki przejściowe w celu wypełnienia zobowiązań finansowych dotyczących działań prowadzonych w oparciu o te decyzje.*
- (15b) *Należy dostosować okres trwania programu do rozporządzenia (UE) nr .../2013 [ustanawiającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020*]. Program ten powinien być zatem stosowany od dnia 1 stycznia 2014 r. Ze względu na pilny charakter rozporządzenie to powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.*

¹ Dz.U. C ...

* Dz.U.: proszę wstawić datę.

* *Dz.U.: proszę wstawić numer.*

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym ustanawia się wieloletni program działania „Perykles 2020” (zwany dalej „programem”) na rzecz wspierania działalności w dziedzinie ochrony i **zabezpieczania** euro przed fałszowaniem i powiązanymi oszustwami **na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.**

Artykuł 2

Wartość dodana

Program **aktywnie zachęca i** przyczynia się do zacieśnienia współpracy transnarodowej na rzecz ochrony euro na poziomie Unii, ***jak i poza nią, a także współpracy między partnerami handlowymi Unii, oraz skupia uwagę na państwach członkowskich lub państwach trzecich, w których odnotowuje się najwyższy wskaźnik fałszerstw euro, jak wskazują odnośne sprawozdania sporządzone przez właściwe organy; współpraca ta powinna przyczyniać się*** do zwiększenia skuteczności tych operacji ***dzięki wymianie*** najlepszych praktyk, wspólnych norm i wspólnych specjalistycznych szkoleń.

Artykuł 3

Cel ogólny

Celem ogólnym programu jest zapobieganie fałszowaniu i **powiązanym** oszustwom oraz zwalczanie tych zjawisk, a tym samym zwiększanie konkurencyjności gospodarki **UE** oraz gwarantowanie stabilności finansów publicznych.

Artykuł 4

Cel szczegółowy

Celem szczegółowym programu jest ochrona banknotów i monet euro przed fałszowaniem i powiązanymi oszustwami poprzez wspieranie i uzupełnianie środków podejmowanych przez państwa członkowskie oraz pomoc właściwym organom krajowym i **unijnym** w ich staraniach na rzecz rozwijania ścisłej i regularnej współpracy wzajemnej i z Komisją, **a także wymiany najlepszych praktyk**, obejmującej także w **stosownych przypadkach** państwa trzecie i organizacje międzynarodowe.

Wyznacznikiem osiągnięcia tego celu jest między innymi skuteczność działań organów finansowych, technicznych, organów ścigania i organów sądowych, o której świadczy liczba wykrytych przypadków fałszerstwa, zlikwidowanych nielegalnych wytwórni, aresztowanych osób i nałożonych **kar**.

Artykuł 5

Organy kwalifikujące się do otrzymania finansowania

Organami kwalifikującymi się do otrzymania finansowania w ramach programu są właściwe organy krajowe, zdefiniowane w art. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1338/2001.

Artykuł 6 Udział w programie

1. Uczestniczącymi państwami są państwa członkowskie, które przyjęły euro jako jedną walutę.
2. Wnioski przedstawiane przez te państwa członkowskie, o *których mowa w ust. 1*, mogą obejmować uczestników z państw *trzecich*, jeśli *jest to istotne dla realizacji celów programu*.

Artykuł 7 Grupy docelowe i wspólne działania

1. Do udziału w programie dopuszczane są następujące grupy:
 - a) pracownicy organów zajmujących się wykrywaniem i zwalczaniem fałszerstw (w szczególności sił policyjnych i organów administracji finansowej w zależności od zakresu ich funkcji na szczeblu krajowym);
 - b) pracownicy służb wywiadowczych;
 - c) przedstawiciele krajowych banków centralnych, mennic, banków komercyjnych i pozostali pośrednicy finansowi (w szczególności w zakresie obowiązków instytucji finansowych);
 - d) funkcjonariusze wymiaru sprawiedliwości, wyspecjalizowani w tej dziedzinie prawnicy *oraz sędziowie*;
 - e) wszystkie pozostałe grupy zainteresowanych specjalistów (takie jak izby handlowe i przemysłowe lub porównywalne struktury mogące zapewnić dostęp do małych i średnich przedsiębiorstw, detalistów i przedsiębiorstw transportu wartości pieniężnych).
2. Działania w ramach programu mogą być organizowane wspólnie przez Komisję i innych partnerów posiadających odpowiednią wiedzę fachową, takich jak:
 - a) krajowe banki centralne oraz *Europejski Bank Centralny (EBC)*;
 - b) krajowe centra analiz (KCA) i krajowe centra analiz monet (KCAM);
 - c) Europejskie Centrum Techniczne i Naukowe (ECTN) i mennice ;
 - d) Europol, *Eurojust* oraz *Interpol*;
 - e) krajowe biura centralne ds. zwalczania fałszowania przewidziane w art. 12 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy podpisanej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.¹ i inne organy specjalizujące się w zapobieganiu, wykrywaniu i egzekwowaniu prawa w związku z fałszerstwami;
 - f) zainteresowane organy wyspecjalizowane w dziedzinie technologii powielania i certyfikacji, drukowania i grawerowania;

¹ Seria Traktatów Ligi Narodów nr 2623 (1931), s. 372.

- g) **inne organy oferujące szczególną wiedzę fachową, w tym, w stosownych przypadkach, takie organy z państw trzecich, a w szczególności z państw kandydujących do przystąpienia;**
- ga) **podmioty prywatne, które zdobyły wiedzę techniczną oraz wykazały się jej posiadaniem, a także zespoły, które specjalizują się w wykrywaniu fałszywych banknotów i monet.**

Artykuł 8
Działania kwalifikowalne

1. Program uwzględnia transnarodowe i wielodyscyplinarne aspekty zwalczania fałszowania i propaguje najlepsze praktyki dostosowane do specyfiki krajowej poszczególnych państw członkowskich.
2. **Na warunkach określonych w rocznych programach prac, o których mowa w art. 11, w ramach programu zapewnia się wsparcie finansowe następujących działań:**
 - a) wymianę i **upowszechnianie** informacji, w szczególności w ramach organizowanych warsztatów, spotkań i seminariów, a **także szkoleń**, ukierunkowane staże i wymianę pracowników właściwych organów krajowych oraz inne podobne działania. Wymiana informacji będzie ukierunkowana między innymi na:
 - metodykę monitorowania i analizy ekonomicznych i finansowych skutków fałszerstw;
 - funkcjonowanie baz danych i systemów wczesnego ostrzeżenia;
 - używanie narzędzi wykrywających wspomaganych komputerowo;
 - metody dochodzeniowe i śledcze;
 - pomoc naukową (w szczególności naukowe bazy danych oraz śledzenie/monitorowanie rozwoju technologii);
 - ochronę euro poza Unią Europejską;
 - działalność badawczą;
 - dostarczanie specjalistycznej wiedzy operacyjnej.
 - b) wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne, **które okazuje się niezbędne do celów programu**, obejmujące w szczególności:
 - wszelkie **stosowne** środki, które zapewniają pomoce dydaktyczne na szczeblu **unijnym** (informator o prawodawstwie **Unii**, biuletyny informacyjne, praktyczne podręczniki, glosariusze i leksykony, bazy danych, szczególnie w zakresie pomocy naukowej lub śledzenia technologii) lub systemy wspomagania komputerowego (takie jak oprogramowanie);
 - odpowiednie badania o wymiarze wielodyscyplinarnym i transnarodowym;
 - opracowywanie instrumentów i metod wsparcia technicznego, wspomagających wykrywanie na szczeblu **unijnym**;

- wsparcie finansowe na rzecz współpracy w zakresie operacji, w których uczestniczą co najmniej dwa **państwa**, gdy wsparcie takie nie jest dostępne w ramach innych **programów** instytucji i organów europejskich.
- c) Dotacje na sfinansowanie zakupu sprzętu wykorzystywanego przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania do celów ochrony euro przed fałszowaniem **zgodnie z art. 10 ust. 3.**

Rozdział II

Ramy finansowe

Artykuł 9

Pula środków finansowych

1. **Pulę** środków finansowych na wdrożenie programu na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r. **ustala się na 7 344 000 EUR (według cen bieżących).**
- 1a. **Pulę środków finansowych w ramach programu przeznaczają się na kwalifikujące się działania wymienione w art. 8 ust. 2 zgodnie z orientacyjnym przydziałem środków określonym w załączniku.**

Komisja nie może stosować odstępstw przekraczających wspomniany orientacyjny przydział środków o ponad 10 %. Jeśli przekroczenie tego progu okaże się niezbędne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 9a w celu zmiany orientacyjnego przydziału środków określonego w załączniku.
2. **Roczne środki zatwierdzane są przez Parlament Europejski i Radę w granicach wieloletnich ram finansowych.**

Artykuł 9a

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. **Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.**
2. **Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 9, powierza się Komisji na okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2020 r.**
3. **Przekazanie uprawnień, o którym mowa w artykule 9, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.**
4. **Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.**
5. **Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 9 wchodzi w życie tylko wtedy, kiedy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub kiedy przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie**

wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 10

Rodzaje wsparcia finansowego i współfinansowanie

1. Komisja realizuje program zgodnie z rozporządzeniem ***(UE, Euratom) nr 966/2012***.
2. ***Wsparcie finansowe w ramach programu na działania, o których mowa w art. 8, przyjmuje postać:***
 - a) ***dotacji,***
 - b) ***zamówień publicznych;***
3. Zakup sprzętu nie może być jedynym przedmiotem umowy o udzielenie dotacji.
4. Poziom współfinansowania w przypadku dotacji ■ nie przekracza 75 % kosztów kwalifikowalnych. W wyjątkowych i należycie uzasadnionych przypadkach, określonych w ***programach*** prac, o ***których*** mowa w art. 11, poziom współfinansowania nie przekracza 90 % kosztów kwalifikowalnych.
5. W przypadku gdy działania, o których mowa w art. 8, są organizowane wspólnie z ■ EBC, ***Eurojustem, Europolem lub Interpolem***, wynikające z nich wydatki są dzielone między partnerów. W każdym przypadku każdy partner ponosi koszty podróży i zakwaterowania swoich własnych zaproszonych prelegentów.

Artykuł 11

Roczne programy prac

W celu wdrożenia programu Komisja przyjmuje roczne programy prac. ■

Każdy roczny program prac realizuje cele programu, określając:

- a) ***działania, które mają zostać podjęte zgodnie z celem ogólnym i celami szczegółowymi określonymi w art. 3 i 4, w tym orientacyjny przydział środków finansowych oraz metody wdrażania;***
- b) ***w odniesieniu do dotacji: kluczowe kryteria kwalifikacji oraz możliwie najwyższy wskaźnik współfinansowania.***

Środki przeznaczone na działania komunikacyjne ■ w ramach programu służą także komunikacji instytucjonalnej w zakresie priorytetów politycznych Unii, o ile są one powiązane z celami ogólnymi programu.

Rozdział III

Monitorowanie i ocena

Artykuł 12

Monitorowanie, ocena i przegląd

1. Program jest wdrażany przez Komisję we współpracy z państwami członkowskimi, w drodze **przeprowadzanych regularnie** konsultacji na różnych etapach wdrażania programu, w ramach odpowiedniego komitetu **■**, o **którym mowa** w rozporządzeniu (WE) nr 1338/2001, z uwzględnieniem odpowiednich środków podejmowanych przez inne właściwe organy, w szczególności EBC i Europol.
- 1a.** Komisja dąży do zapewnienia spójności i komplementarności **programu** z innymi odnośnymi programami i działaniami **na szczeblu unijnym**.
2. Komisja co roku dostarcza Parlamentowi Europejskiemu i Radzie informacje o wynikach programu. Informacje te dotyczą również spójności i komplementarności z innymi **istotnymi** programami i działaniami na poziomie Unii. Komisja nieustannie rozpowszechnia wyniki działań wspieranych w ramach programu. Wszystkie państwa uczestniczące **oraz inni beneficjenci** dostarczają Komisji wszelkie niezbędne dane i informacje, pozwalające na monitorowanie i ocenę programu.
3. Za ocenę programu odpowiada Komisja. **Do dnia 31 grudnia 2017 r.** Komisja **przedkłada niezależne** sprawozdanie z oceny **śródkresowej** na temat realizacji celów wszystkich środków (pod względem wyników i skutków), **skutecznego i gospodarnego** wykorzystania zasobów i **■** wartości dodanej **dla Unii**. **Sprawozdanie z oceny powinno zostać przygotowane w celu podjęcia** decyzji o przedłużeniu, modyfikacji lub zawieszeniu środków. W ocenie uwzględnia się ponadto kwestie uproszczenia, wewnętrznej i zewnętrznej spójności, dalszego znaczenia wszystkich celów, a także wkładu środków w realizację unijnych priorytetów w zakresie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Uwzględnia się także wyniki oceny długoterminowych skutków poprzednich środków.
- 3a.** Skutki w dłuższej perspektywie i zrównoważony charakter efektów programu są **również** oceniane pod kątem podjęcia decyzji o ewentualnym wznowieniu, zmianie lub zawieszeniu kolejnego programu.
4. Ponadto, do dnia 31 grudnia 2021 r., Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie **końcowe** sprawozdanie z **oceny** na temat osiągnięcia celów programu.

Artykuł 13

Ochrona interesów finansowych Unii **■**

1. Komisja podejmuje odpowiednie środki zapewniające, w trakcie realizacji działań finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia, ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, przez skuteczne kontrole oraz, w razie wykrycia nieprawidłowości, przez odzyskiwanie kwot nienależnie wypłaconych, a także, w stosownych przypadkach, przez skuteczne, proporcjonalne i odstraszaające kary **administracyjne i finansowe**.

2. Komisja lub jej przedstawiciele oraz Trybunał Obrachunkowy mają uprawnienia do audytu, na podstawie dokumentacji i na miejscu, wobec wszystkich beneficjentów dotacji, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Unii środki na podstawie niniejszego programu.
3. Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) może przeprowadzać **dochodzenia, w tym** kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z **przepisami i** procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady¹ i w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96², w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiegokolwiek inne nielegalne działanie, naruszające interesy finansowe Unii, w związku z umową o udzielenie dotacji, decyzją o udzieleniu dotacji lub zamówieniem **finansowanym w ramach programu**.
4. Nie naruszając przepisów **ust. 1, 2 i 3**, w umowach o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, **zamówieniach**, umowach o udzielenie dotacji i decyzjach o udzieleniu dotacji wynikających z wdrożenia niniejszego rozporządzenia **zamieszcza się przepisy** wyraźnie **upoważniające** Komisję, Trybunał Obrachunkowy i OLAF do prowadzenia takich audytów i **dochodzeń zgodnie z ich odpowiednimi uprawnieniami**.

Rozdział IV

Przepisy końcowe

Artykuł 14

Uchylenie

Decyzje 2001/923/WE, 2001/924/WE, 2006/75/WE, 2006/76/WE, 2006/849/WE oraz 2006/850/WE tracą moc.

Jednakże zobowiązania finansowe dotyczące działań realizowanych na podstawie tych decyzji nadal podlegają przepisom tych decyzji, do czasu zakończenia tych działań.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie **następnego** dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

¹ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).**

² **Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).**

Sporządzono w...,

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Orientacyjny przydział środków na kwalifikujące się działania, wymienione w art. 8 ust. 2

Co najmniej 90 % puli środków finansowych w ramach programu przeznacza się na następujące kwalifikujące się działania, wymienione w art. 8 ust. 2:

- rozpowszechnianie i wymianę informacji;***
- wsparcie techniczne, naukowe i operacyjne;***
- dotacje na sfinansowanie zakupu sprzętu wykorzystywanego przez wyspecjalizowane organy ds. zwalczania fałszowania.***

--